

Elias Van Hoeydonck, 11 augustus 2008 Elias' Ride

Ziezo, m'n Elias Ride is eens volledig gereden. Kajiet!

Opstaan om 4:30, tuftuf met de auto naar Gomzé en ginds tegen 7:00 ginds vertrokken. In het begin wat makkelijke stroken om op te warmen. Vanaf de Rue sur Steppes werd het menens. Hell, wat zijn sommige minder bekende hellingen van de Vespervallei steil! Ik maak me zorgen over wat nog komen moet op het einde. Enkele stroken liggen er niet ideaal bij voor een dunbander. Gelukkig is het 2e deel van de Nid d'Aguesses opgemaakt. Nadien bolt het weer beter.

Tot je bijna in Malmédy bent en naar Ferme Libert draait. Dan begin je aan het 2e luik met kleppers. Op de mooie helling Tier de la Cognée (tussen Rochelival en Bergeval) is het wegdek 2x 100 meter onverhard. In het begin stap ik even, het tweede strookje fiets ik. Boven aangekomen controleer ik de banden op scheurtjes --> niks te zien. Bon, knallen naar beneden maar. En dat mag je zowel letterlijk als figuurlijk nemen. Want iets verder (volgens de tracklog ging het 47 km/h) plots een KNAL en het achterwiel dat uitbreekt. Niet evident om de bike onder controle te houden. Ik kijk in de vlugte achterom, merk dat de band drukloos is en zie dat de 100 gram antilekvloeistof als een fontein naar alle kanten spuit. Wanneer ik met veel moeite tot stilstand kom is heel de achterkant van m'n fiets, inclusief mezelf onder de vloeistof. Geen fraai zicht. Buitenband ontploft/gescheurd. Gelukkig had ik een resem binnenbanden bij, alsook een nieuwe buitenband. Het is echter nog serieus prutsen geblazen om alles terug proper te maken en de nieuwe banden te monteren (amaai m'n vingers). Enfin, volgens de tracklog 36 minuten stilstand. Tussendoor heb ik nog wel enkele boterhammekes opgegeten.

Nadien ging het weer vlot verder. Al zijn de Thier de Coe en vooral de Chemin de Renardmont taaie dingen en beginnen de hoogtemeters door te wegen. Wat verder na de Rosier ligt zoals gewoonlijk m'n klassieke stop waar ik aan de bron van Géronstère m'n drinkenbussen terug vul met mineraal- en vooral ijzerrijk fris bronwater.

Na de Chemin de Moutons (auw) en de Vecquée (een makkie) komen we eerst terug in de Amblèvevallei en vervolgens de vallei van de Lienne. Daar lonken de hellingen naar Bierleux en Chession. Beide klimmen zijn harken om boven te raken, maar het panorama dat je er voor in de plaats krijgt is zeer mooi, evenals de afdalingen.

Vervolgens bereik ik na côte de Lorcé, le Fi en côte de Kin het laatste stuk. Eerst vanuit Remouchamps een knoertsteile klim genaamd "Presseux Rux" en vervolgens de nog meer dan knoertsteile "Sur le Tier". Notabene het steilste stukje verharde weg in België en de gedeeltelijke startklim van de Solos Ride. Na krap 6.000 hoogtemeters en 12 uur onderweg is het hier alle hens aan dek om überhaupt recht te blijven. Ik ram zo hard als ik kan op de cranks en het lukt me om volledig fietsend boven te komen. Als beloning mag ik nog 2 klimmen oprijden, waaronder La Redoute.

Uiteindelijk kom ik na 12h28 aan. 11h25 rijtijd. Het zijn uiteindelijk net geen 6.200

hoogtemeters geworden, maar daar was ik bij aankomst niet rouwig om ...
Onder de 12 uur moet lukken zonder pech, maar zal eerlijkheidshalve voor mij moeilijk worden.

Ik reed deze rit met m'n koersfiets met tandwielen 30-39-52 en cassette 27-12. Overal opgeraakt, al was het op het soms nipt. Zoals gesteld: ik hou liever van souplesse en dat heb je niet op een koersfiets. Ik blijf er dan ook bij dat een ietwat deftige MTB (lockout, hogere bandendruk, lichte wielen) op zo'n parcours zeker GEEN nadeel is, integendeel ...

Wie is de volgende die de uitdaging aangaat?